

MODEL

- Tværinstitutionelt praksissamarbejde

Af Tine Seligmann, projektleder

Learning Museum-modellen er et eksempel på, hvordan man kan imødekomme og styrke tværinstitutionelle samarbejder. Modellen viser hvordan vi har arbejdet med at knytte læreruddannelser, museer og skoler sammen: *For at nå vores mål, nemlig at optimere grundskolernes brug af museerne.*

Brugeren som ressourceperson

I Learning Museum har vi arbejdet med et brugerinddragende perspektiv, hvor de lærerstuderende har været i centrum for udvikling af undervisningsforløb på museerne. Målet har været at få disse institutioner og fagligheder til at spille sammen. Vi har betragtet de studerende som ressourcepersoner for udvikling af museernes undervisningsafdelinger.

Roller brydes op

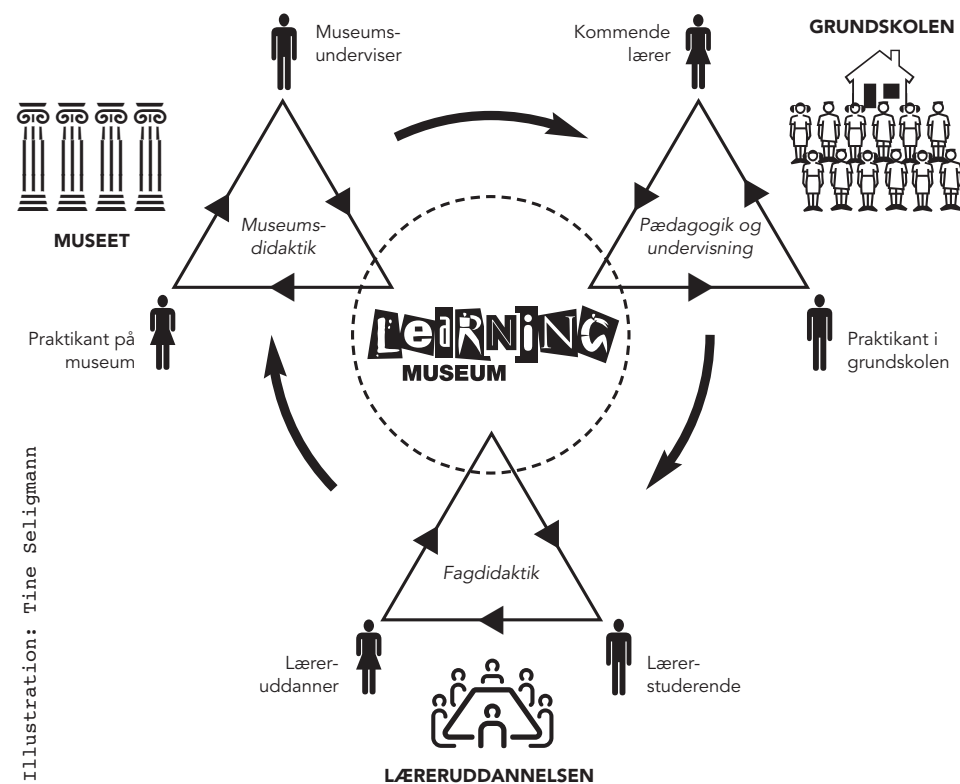
De studerende er placeret ud for hver institution: Her indtager de forskellige roller i forhold til de forskellige institutioner og personer, som de interagerer med og er aktive i: som studerende, som praktikanter, som kommende lærere.

Fagligheder og didaktikker blandes

I forbindelse med undervisningsforløbene og i de studerendes interaktion med læreruddanner, museumsunderviser og professionelle i grundskolen trækkes og blandes de forskellige fagligheder og didaktikker rundt i kredsløbet.

Kompetenceudviklende for alle parter

Evalueringen af tætte praksisfællesskaber omkring realisering af et fælles projekt („uddannelse af lærerstuderende“) viser sig at blive kompetenceudviklende for alle parter. Det kommer ikke kun den studerende til gode, men også de involverede institutioner og aktører rundt om den studerende. Læreruddanner får mulighed for at udfolde teori i praksis, museumsunderviser styrkes på pædagogik og undervisning.

Tværfaglighed og innovation

Det tværfaglige kommer naturligt i fokus. De traditionelle barrierer mellem fag og de forskellige museer får en mindre betydning, når de forskellige parter indtager nye roller og positioner. Det innovative styrkes, når forskellige fagligheder arbejder sammen.

Fleksibilitet - andre institutioner, aktører og fagligheder

Modellen kan bruges meget fleksibelt til at knytte flere og forskellige institutioner, aktører og fagligheder sammen. Hvor de personer, der binder institutionerne sammen – det brugerinddragende led – kan være den enkelte elev, førskolebarnet, familien, den professionelle lærer, den unge m.fl. Institutionerne kan byttes ud med andre uddannelsesinstitutioner, men også klubber, biblioteker, gallerier, foreninger, kunstnersammenslutninger m.fl.

Det afgørende er, at man definerer sin målsætning, laver gode samarbejdsaftaler, drikker en kop kaffe og gør det sammen!

Praksis fællesskaber

